

L'ATENCIÓ A L'ALUMNAT DE L'ESCOLA D'EDUCACIÓ ESPECIAL DES DEL CONFINAMENT

Bibiana Alsina i Ester Bigas
Mestres de l'ETVA i delegades
sindicals de l'Escola Estel

Qui som?

L'Escola Estel, és el CEEPSIR (Centre d'Educació Especial Proveïdor de Serveis i Recursos) de la Fundació Sant Tomàs. Pels que no ens coneixeu, som un CEEPSIR comarcal que atén alumnes de 3 a 21 anys, concretament de la comarca d'Osona. Tenim 96 alumnes matriculats a l'escola i 16 a escoles ordinàries dels quals també en fem el seguiment. L'escola està organitzada per cicles: Infantil, Primària, Secundària i Etapa de Transició a la Vida Adulta. Aquesta última etapa comprèn un alt percentatge dels alumnes de l'escola, amb els quals nosaltres treballem, compartint aprenentatges nous cada dia i un munt de vivències.

Com ens hem organitzat?

Hem de dir que el fet de tancar l'escola el dia 13 de març, com per tothom, va ser molt precipitat i l'equip directiu va esperar les directrius del Departament, per poder iniciar una bona organització. Des del primer dia es va treballar per mantenir el vincle amb les famílies. Ens hem hagut d'adaptar a una situació nova per la qual no estàvem preparats. Cada tutora és la responsable de vetllar per tots els seus alumnes i pel seu entorn familiar, proporcionant-los acompanyament i seguiment constant per atendre correctament els seus dubtes, les seves demandes i les necessitats que es puguin presentar.

El primer que vam fer va ser preparar unes recomanacions generals per les famílies amb alguns consells per poder passar un millor confinament. També les logopedes de l'escola van fer recomanacions a nivell de comunicació i les fisioterapeutes a nivell d'exercici físic i fisioteràpia per aquells alumnes que ho necessiten. Tot el claustre de l'escola ens hem anat organitzant a través de reunions telemàtiques per cicles, per tal de poder fer una bona planificació del tercer trimestre.

En aquesta planificació hem organitzat com afrontarem aquest trimestre tan diferent. Cada cicle fa una o dues reunions a la setmana i preparem la feina d'aquella setmana. En el nostre cas, concretant una mica més, cada dilluns enviem per correu electrònic material acadèmic als alumnes que poden fer-lo, sempre pensant que no és una feina obligatòria sinó una ajuda per passar millor els dies. A part d'aquestes tasques els enviem entreteniments i enllaços de pàgines web que els poden servir per distreure's. També cada dilluns a la tarda fem una assemblea amb tots alumnes a través del Zoom, i és un moment emotiu i divertit on ens podem veure tots, i explicar com estem. A més a més cada tutora fa una tutoria individual a través de videotrucada amb cadascun dels alumnes per poder vetllar pel seu benestar emocional i per explicar el material enviat en alguns casos. Els divendres enviem un paquet de tres o quatre reptes per poder fer en família. Els educadors de l'etapa juntament amb dues fisioterapeutes i una logopeda preparen reptes físics, de comunicació i de cuina i/o fotografia.

Intentem oferir tot això a cada família i a cada alumne per ajustar al màxim la nostra resposta educativa i respectar el que cada família ens demana, per no posar més pressió o angoixa als pares i mares.

Com ho viuen els alumnes?

Els alumnes del nostre cicle, que tenen entre 16 i 21 anys, són molt diversos, hi ha alumnes amb una bona autonomia personal, social i són capaços d'adquirir aprenentatges acadèmics i per tant saben ocupar-se el temps amb una gran diversitat d'activitats i són capaços de poder parlar amb nosaltres quan ho necessiten i d'altres alumnes que necessiten ajuda per qualsevol activitat de la seva rutina del dia a dia i són la família que els dóna aquest suport i costa més saber com estan emocionalment.

El cert és que tots els alumnes necessiten relacionar-se els uns amb els altres i aquest confinament ha trencat aquesta relació i les mestres podem veure que per ells poder tenir cada setmana un espai de reunió tot el cicle els agrada molt, ja que es mostren alegres. Com a tothom aquest confinament ens ha alterat i a ells també, a mesura que passen els dies sabem d'alumnes que no dormen com abans, d'altres que estan més apàtics i sense ganes de fer res, d'altres enganxats en un ordinador jugant, i d'altres dormint una bona part del matí.

Com ho viuen les famílies?

Les famílies viuen aquest confinament llarg i incert, amb molta valentia, amb intel·ligència, amb humor i sobretot amb molt d'afecte cap als seus fills. Cada família és un món en organització, rutines, hàbits i disten molt les unes de les altres, però per totes el més important és el benestar emocional i físic dels seus fills, és per aquest motiu que s'han reinventat i són pares, companys de jocs, mestres i preparadors físics, fisioterapeutes tot alhora.

La seva tasca no és gens fàcil, ja que han de treballar, han de portar una casa i han de tenir cura dels fills que en molts casos necessiten molt suport per realitzar qualsevol tasca o activitat del seu dia a dia. Personalment creiem que les famílies estan fent una gran tasca i en general responen molt bé en tot allò que els proposem des de l'escola.

Com ho viuen els professionals?

La nostra feina està molt centrada en la persona, fem un treball molt individualitzat i utilitzem intervencions concretes, i la relació mestra-alumne és molt intensa i molt propera, el contacte és vital. Aquest confinament no ens permet aquest treball de proximitat i per tant la nostra intervenció actualment se centra molt en l'acompanyament als alumnes i famílies a través de les xarxes socials, trucades personals i no tant en l'adquisició de nous aprenentatges. És una situació complicada que ens genera ansietat, preocupació i angonya perquè tens el dubte de si realment fas la feina correctament, et preguntes constantment si arribes a tots els alumnes i a totes les famílies. Com a punt positiu, creiem que hem sigut capaços de reaccionar i planificar-nos per realitzar la nostra feina el millor possible i ho podem dir gràcies al feedback que ens retornen les famílies i els mateixos alumnes.

Per acabar, només dir que els nostres alumnes, cadascú a la seva manera, manifesten que tenen moltes ganes de veure'ns, de tornar a l'escola, d'anar a colònies... I d'altres ho expressen amb fets, perquè ens consta que alguns cada matí preparen la bossa per anar a l'escola, amb l'esperança que aquell sigui el dia de la tornada.... Ara, el tracte del dia a dia ha quedat desdibuixat entre pantalles de mòbils i ordinadors, i també nosaltres els trobem a faltar, doncs compartim moltes hores i moltes experiències, compartim en definitiva, una part de les nostres vides. Esperem retrobar-nos aviat!

